



Професор Московског државног универзитета Игор Панарин рекао је дневном листу „Комерсант“ да Русија може постати центар новог савеза „од Шкотске до Новог Зеланда“.

**Сматрате ли да ће Москва, са новим прагматичним курсом током трећег председничког мандата Владимира Путина бити принуђена да одустане од „империјског пројекта“?**

- Нипошто! Сасвим обрнуто: само „империјски пројекат“ може сачувати Русију. Империјски пројекат је потребан апсолутној већини становништва. Категорички се не слажем са тврдњама да Русија не располаже ресурсима потребним за реализацију империјског пројекта. Русија је најбогатија земља у свету по природним ресурсима, а и једна од најинтелектуалнијих.

Русија управо данас има јединствену шансу зато што је модел либералног колонијализма, који је разрадила Велика Британија, зашао у ћорсокак. Системска криза је захватила и САД и Велику Британију – главне носиоце пројекта Британске империје. Спољни дуг САД је достигао астрономску суму од 16 билиона долара. Осим тога, кад Шкотска 2014. стекне независност – Велика Британија ће престати да постоји. А и ЕУ се налази на ивици распада, у сваком случају – Европске уније ускоро неће бити.

Све у свему, ситуација је ванредно повољна за империјски скок Москве, под којим ја подразумевам – руско стварање Евроазијске уније од Шкотске до Новог Зеланда.

**Хоћете да кажете да слабљење старих светских центара силе Русији, која се дигла**

## са колена, пружа јединствене могућности?

- Русија је дужна да постане нови моћни светски гравитациони центар. На том плану је кључни задатак – формирање Евроазијске уније.

Народ Русије је 4. марта 2012. поверио мандат Путину зато што је он једини од пет председничких кандидата у стању да реализује империјски пројекат. За то су потребни дијалог са друштвом и државна идеологија. Моја формула је Три Д — духовност, државотворност и достојанство. Крајње важно на овом плану може бити искуство организовања друштвених процеса које смо имали кад смо почетком 17. века превладавали Смутно време. Зато би имало смисла изучити организацију и ток Земског сабора из 1613. године.

## У своје време сте подигли велику прашину предвиђањем о скором краху Америчке империје. Ако и таква империја иде свом крају, може ли се онда уопште говорити о животности руског империјског пројекта?

- Тачно је: 1998. сам изнео хипотезу да ће се САД 2010. распасти на шест делова. То се није догодило, али су се САД нашле у најдубљој кризи. Време империја је на измаку. Али руски империјски пројекат 21. века уопште неће бити налик на класичне пројекте империја. Његова животност се неће базирати на британском принципу – подели и владај, нити на савременом принципу финансијског тероризма. Фундамент руског пројекта биће духовност, традиционалне вредности породице и културе и дијалог цивилизација.

## Говорите о Евразијској унији „од Шкотске до Новог Зеланда“. Какву улогу ће у тој унији играти сама Русија?

- Русија ће бити средиште те уније. Могућ је овакав алгоритам њеног формирања. Прва етапа: обједињавање три државе (Русије, Белорусије и Казахстана) у Евроазијску унију 30. децембра 2012. године. Друга етапа: улазак у Евроазијску унију Украјине, Јерменије и Таџикистана (до 30. децембра 2013. године). Трећа етапа: присаједињење Евразијској унији Србије, Словачке и Црне Горе (до 30. децембра 2015.). Четврта етапа: приступање Киргизије, Монголије и Узбекистана (до 30. децембра 2016.). И, коначно, пета етапа:

приступање Турске, Ирске, Шкотске, Новог Зеланда, Вијетнама и низа других држава.

**Ви видите могућност трансформације империјске идеје у политици Москве већ у наредних шест година?**

- Кад Нови Зеланд уђе Царинску унију у септембру 2012. на Азијско-пацифичком форуму у Владивостоку – контуре Евроазијске уније изаћи ће коначно изван оквира бившег СССР.

Русија ће 2013, заједно са Немачком, активно учествовати у прекомпоновању Европске уније. Почеће формирање руско-немачке гасне ХАНЗЕ на бази гасовода Северни ток. Скандинавске земље и Холандија ће се прикључити немачко-руској унији.

Тако ће почети да се формира ново лице Европе. Пријатељски средоземни простор – Русија ће формирати заједно са Италијом, Ватиканом и Француском.

До 2014. Русија ће снажно ући у Латинску Америку: вратиће се на Кубу, оснажити своје позиције у Венецуели и пустити корен у Аргентини и Парагвају – сачувавши баланс интереса са Бразилом.

(Факти)